

Suppleanter:

Danmarks faste repræsentant ved De Forenede Nationer, ambassadør Karl I. Eskelund,
 folketingsmand Alfred Jørgensen,
 chefen for udenrigsministeriets politisk-juridiske afdeling, udenrigsråd Aage Hessellund Jensen,
 stedfortræderen for Danmarks faste repræsentant ved De Forenede Nationer, ambassaderåd Ernst Meinert,
 stadslæge, dr. med. Esther Ammundsen.

Rådgivere:

Formand for De samvirkende Fagforbund hr. Eiler Jensen (hr. Eiler Jensen var forhindret i at deltage),
 legationsråd ved Danmarks faste mission ved De Forenede Nationer, fru Nonny Wright,

presseattaché ved Danmarks faste mission ved De Forenede Nationer, Kai Johansen,
 assisterende presseattaché ved Danmarks faste mission ved De Forenede Nationer, Johannes Laursen.

Sekretariat:

Ambassadesekretær Peter M. Michaelsen, den kgl. ambassade i Washington,
 attaché Ole Biering, den kgl. ambassade i Washington,
 fg. sekretær i udenrigsministeriet Bjørn Olsen,
 attaché ved Danmarks faste mission ved De Forenede Nationer, C. A. Moltke.
 Endvidere fungerede en kortere tid sekretær i udenrigsministeriet Kate Lomholt og ass. handelsattaché F. Aasberg-Petersen, det kgl. generalkonsulat i New York, som sekretærer for delegationen.

III. Plenarforsamlingens åbning, dagsorden og udvalg.

Plenarforsamlingen, der bestod af repræsentanter for samtlige 81 medlemsstater (Malaya indvalgte som 82. medlemsstat den 17. september 1957) åbnedes i New York den 17. september 1957 af præsidenten for 11. samling, prins Wan Waithayakon fra Thailand.

Indien fremsatte i „General Committee“ (om denne komité's sammensætning se nedenfor) ligesom under 11. samling (se beretningen om 11. samling, spalte 617 og 618) et forslag om, at spørgsmålet om Kinas repræsentation i FN blev optaget på dagsordenen. Heroverfor fremsatte den amerikanske delegation et resolutionsforslag om, at plenarforsamlingen skulle beslutte under indeværende samling ikke at ville beskæftige sig med noget forslag, der går ud på at udelukke repræsentanterne for regeringen på Formosa eller at optage Den kinesiske Folkerepublik. Det amerikanske forslag blev vedtaget med 9 stemmer for, 4 imod (Ceylon, Tjecoslovakiet, Norge og Sovjetunionen), medens 2 afholdt sig fra at stemme (Guatemala og Tunis). Under spørgsmålets behandling i plenarforsamlingen genfremsattes det indiske forslag, som imidlertid

blev forkastet med 43 stemmer mod 29, medens 9 stemte blankt. De nordiske lande med undtagelse af Island stemte for forslaget. General Committee's indstilling blev derefter bekræftet af plenarforsamlingen den 24. september 1957 med 48 stemmer for og 27 imod, medens 6 afholdt sig fra at stemme.

Til præsident for 12. plenarforsamling valgtes den 17. september 1957 Sir Leslie Munro (New Zealand) med 77 stemmer, idet 3 stemmer var ugyldige og én stemme blev afgivet til fordel for dr. Charles Malik (Libanon), der umiddelbart før afstemningen havde erklæret, at han trak sin kandidatur tilbage til fordel for Sir Leslie Munro. De 8 vicepræsidentposter tilfaldt USA, Ceylon og Paraguay, (der hver fik 74 stemmer), Storbritannien (72 stemmer), Sovjetunionen og Frankrig (hver 71 stemmer), Kina (61 stemmer) samt Tunis (45 stemmer).

På forslag af en række lande, bl. a. Norge, vedtog General Committee den 4. oktober 1957 at anbefale til plenarforsamlingen at optage drøftelser om oprettelse på ad hoc-basis af en 9. vicepræsidentpost. 13 lande stemte for, ingen imod. Tjecoslovakiet og